

[Aage Henriksen.]

Aar betyder mere for os end nogen Sinde før, sikres paa bedst mulig Maade, først og fremmest ved at sørge for, at Landbruget ikke kommer til at mangle den nødvendige Arbejdskraft.

Hvad har Regeringen foretaget sig i dette livsvigtige Spørgsmaal?

Saa sent som den 22. April har Arbejds- og Socialministeriet efter Samraad med Ministeriet for offentlige Arbejder bestemt, at Vejarbejder, hvortil der af Ministeriet for offentlige Arbejder er givet Tilsagn om Tilskud af det til Raadighed for særlige Vejarbejder staaende Beløb — 50 Millioner-Fonden —, maa i Tiden indtil 15. September kun paabegyndes med Ministeriets Tilladelse. Denne selvfølgelig Bestemmelse om, at Vejarbejde maa vige for at sikre Arbejdskraft til Landbrug og Tørveproduktion, kom tilmed, som det er Regeringens Skik, alt for sent, idet en Række allerede paabegyndte Vejarbejder faar Lov til at fortsætte. Efter den sidste statistiske Opgørelse er der i hvert Fald i Øjeblikket 14 000 Nødhjælpsarbejdere i Arbejde, der kunde anvendes i Landbruget.

Regeringens økonomiske Politik hemes her af Mangelen paa en principiel Linie, af Mangelen paa en planøkonomisk Linie og Ledelse. Hvad var selv for en demokratisk Regering mere naturligt end som Ledetraad for den økonomiske Politik at kræve Brød og Brændsel sikret først? Dette er i hvert Fald det national-socialistiske Førstekrav til Produktionen, at Produktionen af Folkets mest elementære Livsfornødenheder skal fremmes, før der kan stilles Produktionskræfter til Raadighed for andre Produktioner. Forslag til Fordeling af Landets produktive Arbejdskraft er i Overensstemmelse med dette Princip blev i øvrigt allerede forelagt Folketinget af det ærede Medlem Hr. Frits Clausen den 29. April 1939.

Ud over de nævnte Bestemmelser om, at Landbruget skal gaa forud for Vejarbejderne ved Anvisning af Arbejdskraft, foretog Regeringen sig intet, før Klagerne ude fra Landet over Mangel paa Arbejdskraft til Landbruget foranledigede Tolvmandsforeningerne til den 27. April at rette en Henvendelse til Arbejds- og Socialministeren om snarlig Gennemførelse af Loven om Sikring af Arbejdskraft til Landbruget.

I Henvendelsen hedder det, at allerede nu er der sket stor Skade ved, at man ikke i Tide har forsøgt at begrænse Landbrugsarbejdernes Overgang til anden Beskæftigelse, og i denne Forbindelse gør man op-

mærksom paa, at det ingenlunde er Arbejdet i Tørvemoserne, der trækker kvalificeret Arbejdskraft fra Landbruget, men at den Arbejdskraft, Landbruget har Brug for, i stor Stil finder Beskæftigelse ved Entreprenørarbejde af forskellig Art.

Det sene Foraar har medført store Vanskeligheder. Foraarsarbejdet er koncentreret i faa Uger, og trods Vinterfugtigheden er Jorden mange Steder — det gælder navnlig Lerjorder — i det kolde og blæsende Foraar tørret saa hurtigt, at den er højst ubekvem at have med at gøre og kræver ekstra Arbejde.

I Tolvmandsforeningernes Henvendelse hævdes det, at Regering og Rigsdag vil paatage sig et stort Ansvar, saafremt Landbruget ikke sikres fornøden Arbejdskraft. Der er endnu mange utilsaae Arealer, og Forholdene trues i det hele taget af stor Ustabilitet og manglende Mulighed for planmæssige Dispositioner. Det fremhæves sluttelig, at de Landmænd, som Tolvmandsforeningerne repræsenterer, er rede til at betale overenskomstmæssige Lønninger, naar der blot sikres dem Arbejdskraft.

I Virkeligheden skulde Henvendelser af denne Art være helt overflødige, eftersom det naturligvis maa ligge Regeringen alvorligt paa Sinde, at Landbruget ikke kommer til at savne en eneste Mand. Saaledes som Forholdene har formet sig, kan Betydningen af, at vi i Aar faar en blot nogenlunde god Høst, overhovedet ikke vurderes for højt, og det burde i hvert Fald ikke kunne siges, at der er blevet forsømt noget derved, at der var Landmænd, som ikke kunde faa den Hjælp, de havde behov for at dyrke deres Jord.

Som bekendt fik vi saa inden Udgangen af April en midlertidig Lov om Fordeling af Arbejdskraft til Arbejde i Landkommunerne m. v. Forinden havde Regeringens Organ, „Social-Demokraten“, den 16. April bragt en Artikel med Overskriften „Arbejdskraft nok til Landbruget for Tiden“, og det, skønt Artiklen oplyser, at Arbejdsanvisningskontoret for Sorø Amt regner med, at Amtet skal bruge 3 000 Mand fra andre Amter eller 1 000 mere end i 1941, da Sorø Amt i Roe- og Tørvesæsonen beskæftigede 2 000 Mand fra andre Amter.

Paa samme tendentiøse Maade blev Lovforslaget om Arbejdskraft til Landbruget ledsaget af den højtærede Ministers Oplysning om, at sidste Aars ekstraordinære Beskæftigelse i Tørveproduktionen ikke fremkaldte den befrygtede store Mangel paa Medhjælpere til Landbruget. Det er overflødigt nærmere at paavise, at Kends-